

Notre Dame i Paris. Det är möjligt, att fågeln förekommit där en längre tid. Den 14 juni 1950 såg jag nämligen en skogsduva hoppa fram ur ett hål i ett träd, som stod på kajen helt nära nordvästspetsen av Ile St Louis och således blott ca 200 m från Notre Dame.

Sundsvall den 10.4. 1959.

Olof Elofson.

Unik hajfångst utanför Västervik. En för Östersjön synnerligen ovanlig fångst gjordes i början av mars, då fiskaren A. KAUNISSAR till undertecknad överlämnade en pigghaj, som han infångat i Gudingefjärden norr om Västervik. Hajen var ung, 45 cm lång och således en unge.

Pigghajen, *Squalus acanthias* (Linné), är Sveriges vanligaste hajart och förekommer ned till Öresund. Den uppehåller sig över mjukbotten och lever huvudsakligen av torskfiskar samt diverse lägre djur. Den främre ryggen är större än den bakre, som sitter långt bakom buksidorna. Båda ryggenarna har framtill en kraftig tagg. Färg ovan och på buksidorna grå- eller brunaktig med violett anstrykning och med strödda vitaktiga småfläckar. Buksidan är vitaktig. Som vuxen blir pigghajen upp till 120 cm lång. Den föder ungar, som vid födelsen är upp till 30 cm långa. Hajarten förekommer på båda sidor av Nordatlanten, på den europeiska sidan från Medelhavet upp till nordligaste Norge.

Vid genomgång av bestämningslitteraturen framkom att av de sju hajarter, som regelbundet eller tillfälligt fångas utanför Sveriges kuster, är det blott håbranden, *Lamna cornubica* (Gmelin), som tidigare fångats i Östersjön. Ett exemplar har t. o. m. tagits i Finska viken. I de flesta fall utgör Öresund gräns för hajarnas utbredning mot Östersjön. Mot bakgrund härav får den ovanliga fångsten av pigghaj betecknas som högst anmärkningsvärd. Exemplaret donerades till Västerviks läroverk.

Västervik den 5.5. 1959.

Jan Davidsson.

Tretåiga hackspetten i Södermanland. En tretåig hackspett (*Picoides tridactylus*) påträffades den 10 maj i gammal barrskog mellan Nyköping och Oxelösund. Fågeln, en hane, var ganska orädd, varför iakttagelsen gjordes från mycket nära håll.

Nyköping den 28.5. 1959.

Evert Rådström.

Svarthakedopping i Västmanland. Vid en liten sjö i surahammars-trakten, där undertecknad har en sommarstuga och därför haft tillfälle att göra ganska noggranna iakttagelser, häckar nu fjärde sommaren å rad ett par gråhakedoppingar (*Podiceps griseigena*). Ett par svarthakedoppingar (*Podiceps auritus*) har också häckat där de senare åren, men denna sommar är det två eller tre par. Om det endast är

två, är en ensam hanne udda. Svarthakedoppingen har spritt sig till ett flertal sjöar här under de senaste fem åren. Men något ännu finare har vi haft att se denna vår och försommar. Tre aftonfalkar (*Falco vespertinus*) har jagat sländor över maderna vid sjön och den närliggande mossen. Ett flertal personer med relativt god vana att iakttaga fåglar kan intyga detta. Själv hade jag den 24 maj nöjet att genom en kraftigt förstörande kikare i påfallande sol, på 35–40 m avstånd, en stund betrakta en av fåglarna. Antagligen var den en ung hanne. Den var ljusare än de bilder och beskrivningar jag sett av aftonfalk, på huvudet fanns en något mörkare teckning. Säkraste kännemärket var väl det röda på övre delen av näbben samt de likaledes röda fötterna. Fåglarna hade en gracilare byggnad än de lärkfalkar, som förekommer rätt talrikt på denna plats. Den är belägen drygt två mil fågelvägen från den lokal där västeråsbor rapporterat två par av samma fågel.

Surahammar den 17.6. 1959.

Per Löf.

Havsnejonöga fångat utanför Karlskrona. I Nättrabyån, som faller ut nordväst om Karlskrona, fångades den 25 juni ett havsnejonöga, 76 cm långt. Den bild, som åtföljde notisen i tidningen (Blekinge läns tidning, 26.6. 1959) visar fullt klart bestämmningens riktighet.

För ca 20 år sedan fångades ett exemplar på ungefär samma ställe.

Karlskrona den 4.7. 1959.

Allan Lundström.

Naumanns trast på Stora Karlsö. Den 7.5. 1959 inrapporterades en ovanlig trast på ön av skogspraktikant B. BESTE och fyrbiträdet H. WAHLBY. Den hade iakttagits den 5.5 i enbuskmarken på öns platå. Genom litteratur som ställts till förfogande bestämdes den till Naumanns trast. Vid undertecknads (B. Flach) besök på ön kunde riktigheten av observationen fastslås den 5.6. Skogvaktare L. AGENSJÖ kunde även bekräfta detta genom en observation den 6.6. Exemplaret utgjordes av en hane. Den uppträdde mycket skyggt. Fyndet torde vara det första i Sverige.

Stockholm den 12.6. 1959.

L. Agensjö, B. Beste, B. Flach, H. Wahlby.

Jakt

Fåglarnas flyg beteendeforsknings första torfåglar (HEINRICH till experiment (1939), KRÄT (1948). Resultat: 54, 102, 143, 1 ment har en gripbar utlösare. Ännu av flykthandlir blemkomplex.

Även intress gripbara samsp har vuxit avseberikats med n behandla hithö »Jägaren och (1950–1951), övertygande få bytesval. Uggel CURRY-LINDA beten vill förf. 1956) och G. ett antal fågel: